

W ŚRODĘ DNIA 21. SIERPNI 1905.

Z Wiednia d. 14. Sierpnia.

Na d. 17 p. m. prezydent miasta Wiednia i C. K. radca de Wobleben podał zaowocowanie J. C. K. Apostolskiej Mci najpokorniej imiona właścicielow domow w Wiedniu i po przedmieściach, którzy złożyli do kasy miejskiej w dobrowolnej ofiarze bez przyłączenia obligacyi poltanowioną w roku 1796 i 1797 wojenną pożyczkę wraz z prowizją za te lata w kwocie 20,940 ryń. 43½ kr. J. C. K. Mość przyjął nietylko z ukontentowaniem tę ofiarę, ale nadto kazał ogłosić imiona tych dobrych obywateli.

Członki jurydycznego wydziału w szkole głównej Wiedeńskiej, na dowod swego szacunku dla zasłużonego dyrektora tego wydziału, C. K. aktualnego nadwornego radcy Zeiller, który w roku przeszłym zaszczycony był godnością rektora, zawiesili d. 13 Sierpnia w sali posiedzeń jego portret obok portretow innych sławnych mężow, w czasie uroczystego zgromadzenia wszystkich wydziałow. Przeszły dziekan, a terażniejszy poddziekan jurydycznego wydziału Marya Alexy de Bach miał z tego powodu łacińską mowę, w której wyliczał zasługi Zeillera i też wydrukowaną rozdał przytomnym. Portret ten podobny jest do tego, który profesorowie i

uczniowie na uczczenie Zeillera przeszłego roku w sali lekcyy zawiesili, i robiony jest relikwiarz.

Z poruszeniem dowiedziało się C. K. Gubernium niższej Austrii o pięknym czynie wielu państw tej prowincyi, które z znaczną ofiarą ostodżyły przykry los swoich poddanych z powodu powszechney drogociny pochodzący. I tak C. K. Appelacyyny radca Baron Wallstädten, iako administrator państwa swej córki, która poszła za Xci Corsini, wspomógł ubogie familie znaczną kwotą pieniędzy na kupienie żywności nietylko bez prowizyi, ale na odrobek, i co większa, niemal o połowę powiększył dzienną płacę, przez co zapobiegł nietylko nędzy, ale oraz wzbudził chęć do pracy. Opat sławnego klasztoru Gottweig rozdał pomiędzy poddanych swoich nietylko własny zapas zboża w targowej cenie, ale nawet kazał dla nich zakupywać zboże za granicą i odprzedawał im go w daleko niższej cenie. Podobnymże sposobem wsparł Hrabia Augustyn Auersperg swoich poddanych. Gubernium niższej Austrii zaszczyściło takowe czyny pochwalnymi dekrétami, i ogłoszone są w niniejszym piśmie z woli J. C. K. Mci za przykład do naśladowania.

Z Bryna d. 13. Sierpnia.

Podług listu od granic Tureckich pod d. 2 t. m. Belgrad w smutnym znajduje się w stanie: Basza tamtejszy został d. 28 Lipca do więzienia wtrącony i strzeżony jest od Kersyalow; d. 29 tenże los spotkał wielu jego urzędników, a mianowicie pierwszego jego radcę, którego kolbami zbito. Kersyalowie nazywają baszę i jego urzędników zdraycami, i mieli odkryć tajemne porozumiewanie się z Hafes Baszą; lecz prawdziwym jego występkiem jest podobno, że Kersyalowie nie odebrali dotąd swojego żołdu, który do 300 kies wynosi, i otrzymać go nie mogą, ponieważ basza nie może ani jedynym szelagiem rozrzucić. D. 30 znajdował się w niebezpieczeństwie zamordowania, gdyż zabrakło w mieście wszelkich żywności, iakoż tak wielka tam panuje nędza, że tylko jeszcze 2 piekarzy czarny i niewyruszony chleb pieką, a mięsa 10 łotow tylko na jednego człowieka codziennie kupić można. Do tego przydać jeszcze potrzeba, że mieszkańcy ogołoceni są z wszelkich pieniędzy, dla tego widzieć można codziennie na rynku sprzedających za bezcen klejnoty i inne sprzęty, aby tylko cokolwiek kupić za to żywności. Gdziekolwiek kurzy się z kominu, tam zbiegają się kupami zgłodniałi ludzie, wyjadają wszystko. ciesząc strapionego gospodarza wynagrodzeniem w lepszych czasach. I tak Belgrad znajduje się w stanie oblężenia, chociaż w samej rzeczy nie jest oblężonym. U baszy znaleziono pisma, z których pokazuje się, że za porozumieniem się z tamtejszym Hafes-Baszą utrzyma wojska i żołd im płaci, w brzu umowie z Kuffanci Alim. Hafes-Basza, który ma objąć rządy nad Serwiią i terazniejszego baszę zluzować, jest tak dalece od wojska opuszczony, że nie może 2000 ludzi nawet zebrać, a zatem nie jest w stanie oprzeć

się ani powstańcom, ani załodze Belgradzkiej, która składa się z Kersyalow.

Tureccy mieszkańcy w Semendrya rozdrażnili powstańców, atakując należący do nich statek żywnością, przy czem i człowieka im zabili, drugiego ranili. Powstańcy podstąpili pod miasto, zapowiedzieli mieszkańcom, iż złamali przyśięgą z twierdzonego pokoy, napadli na bawiącego się robotą w polu, przełożonego miasta nazwiskiem Jazo, i z wszystkimi ludźmi aż do jednego człowieka, którego jeszcze trzymają, zabili. Mieszkańcy starają się w prawdzie prozbą i łzami przebłagać obłąźców, ale ci nie chcą tego słuchać, grozą owszem, iż iak tylko zdobędą miasto, dziecięcia nawet w żywocie nie oszczędzą. Teraz zabrali już wszystko bydło, które przed miastem zastali, spalili siano, zniszczyli urodzaje, ogrody, winnice co tylko mogli, i zdaie się, że wkrótce nie tylko Semendrya, ale i Belgrad w ich ręce się dostanie. Sun naczelnik Czerny Georg znajduje się na czele tego przedsięwzięcia i jest dla Turkow nie ublagany.

Z Petersburga d. 24. Lipca.

P. Nowosilcow jest tu za kilka dni na powrot z Berlina spodziewany,

W Arabad na Azowskim morzu będzie handlowy port wystawiony, na co wyznaczono 62,691 rubli.

Z Londynu d. 2. Sierpnia.

Onegdaj około godziny 4 po południu wystrzały z armat w Parku i Towrze ogłosiły zwycięztwa, które Wiceadm. Kalder odniosł. Na d. 22 Lipca przyszło między nim i powracającą z zachodnich Indyy potężną Francuzko-Hiszpańską flotą pod północno-zachodnimi brzegami Hiszpanii, między przyładkiem Finister i Ferrolem, do 4 godzinnej morskiej bitwy, w której zabrane zostały 2

Hiszpańskie liniowe okręty S. Rafael o 84 i El Fermo o 74 działach. Flota nasza składała się z 15, a połączona nieprzyjacielska z 20 liniowych okrętów. Oto są urzędowe raporty przez nadzwyczajną dworską gazetę d. 31 Lipca ogłoszone:

Kopia listu Adm. Kornwallisa do sekretarza admiralicji, P. Marsden, pod d. 28 Lipca 1805 z okolic Quesant.

Mci Panie! Mam ukontentowanie dotychczas tu list Wiceadm. Kalder, w którym donosi o otrzymanych korzyściach nad połączoną nieprzyjacielską flotą, dla uwiadomienia Lordów kommissarzy admiralicji.

List Wiceadm. Kalder do Adm. Kornwallisa pod d. 23 Lipca.

Mci Panie! Wczoraj znajdując się pod 43" 30' szerokości i 11" 17' długości postrzęgtem połączoną Francusko-Hiszpańską flotę. Miała 20 liniowych okrętów, 3 płaskie okręty o 50 działach, 5 fregat i 3 brygi. Flota pod moimi rozkazami składała się z 15 liniowych okrętów, 2 fregat, 1 kutra i 1 lugra. Popytnąłem zaraz przeciw nieprzyjacielowi i dałem potrzebne znaki do porządku bitwy, a dognawszy go dałem znak do ataku jego środka. Jak tylko dognałem jego tylnę straż, kazałem się mojej flocie obrocić. To posławiło nas blisko strony wiatru. Nieprzyjaciel obrocił się także, iak tylko pierwsze nasze okręty zbliżyły się do tego środka, co zniewoliło mi do powtórzenia tego obrotu, przez który przymusiłem go do bitwy, która około 4 godzin trwała, poczem uznałem za potrzebne zgromadzić całą flotę dla zastonięcia zabranych 2 Hiszpańskich liniowych okrętów S. Rafael o 84 i El Fermo o 74 działach. Muszę tu dodać, że nieprzyjaciel miał przez cały ten dzień na swoją stronę korzyść wiatru i powietrza. Powietrze było większą

część rana mgliste, a po przymuszeniu nieprzyjaciela do rozprawy tak się zamgliło, iż zaledwo można było przed i z sobą widzieć okręt. To zdarzenie nie pozwoliło mi odnieść przez znak takich korzyści nad nieprzyjacielem iakich sobie życzyłem. Gdyby powietrze było nam posłużyło, tedy spodziewam się, iż zwycięstwo byłoby jeszcze zupełniejsze. Mam największe ukontentowanie, iż mogę zapewnić, że każdy okręt arcyprzednio był kierowany, i proszę aby mi wolno było oświadczyć tu wszystkim kapitanom, officyerom i matkomu moją serdeczną wdzięczność za ich waleczne i rozważne sprawowanie się. Kapitan Gardner okrętu Hero dowodził arcyprzednio i po bohatyrsku przednią strażą. Jemu i Kapit. Cuming szczególnie jestem obowiązany za wsparcie w czasie rozprawy. Poczest zabitych i rannych na różnych okrętach znajduie się tu przyłączony. Sądząc po zabranych okrętach musiał nieprzyjaciel wiele ucierpieć. Jeszcze go widzę przed sobą, i iak tylko zabezpieczę zabrane okręty i flotę do porządku wprowadzę, będę się starał korzystać z każdej okazji dla doniesienia o dalszym jego obrocie.

Podp. Kalder.

Na naszej flocie znajduie się ogółem 41 ludzi zabitych, a 158 rannych.

Z powyższemi wiadomościami przybył tu gońcem d. 31 Lipca o godzinie 8 z rana Porucznik Nicholson przez Falmut. Sekretarz admiralicji zwołał zaraz Lordów i otworzono list. O godzinie 10 postano tę wiadomość do gospody Loyds, z dodatkiem, iż Wiceadmiral Kalder postanowił nazajutrz pouwić rozprawę. Tak wielki był nacisk ciekawych w w gospodzie, iż tam żadnych nie można było odbywać intereffow i musiano przez czas nieiaki zaprzestać wpuszczać tam ludzi. Podobayż był nacisk przez cały dzień przed ad-

miralicją. Zagraniczni postowie i inne osoby iędzily i biegaly pytając się o szczegóły bitwy, póki przez dworską gazetę oznajmione nie zostały. O godzinie 1 po południu przybył P. Pitt z Wimbleton do miasta. Lord Barham, prezydent admiralicji radził go się, czyli ma być z armat strzelano, ponieważ z tylko zdobyte zostały okręty. P. Pitt oświadczył się za strzelaniem, gdyż publiczność w długim zostawała oczekiwaniu względem nieprzyjacielskich flot. Jenerał artylerji Chatam, kazał więc dać ognia, a postać stanu Fisher postano z przepisaniem na drugą tękę listami do Króla do Weymutu.

Porucznik Nicholson dodać następujące szczegóły o bitwie:

"Z obu stron walczone z nadzwyczajną odwagą. Hiszpańskie okręty składały przednią straż nieprzyjacielską. Nieprzyjaciel unikał wszystkimi sposobami bitwy, i gdyby nie zrzęczny obrot Kapit. Gardnera, który przednią strażą dowodził, nie byłaby połączone na nieprzyjacielska flota dała się wciągnąć do bitwy. W czasie rozprawy wiatr północno-zachodni wiatr, a mgła tak wielka była, że niektóre nawet nasze okręty do siebie dawały ognia. Przewaga nasza w taktyce morskiej na nic się nie przydała; dla mgły nie mogły być uważane znaki; każdy okręt musiał przestać na odwadze własnego ludu, i dla tego okręt Castle tak wiele ucierpiał. Nie można była widzieć, gdzie była potrzebna pomoc; pojedyncze okręty cały ciężar musiały znieść. Okręt Castle był od 5 do 6 nieprzyjacielskich okrętów razem atakowany; lecz z zimną odwagą kierował lud ogniem, gdzie rozumiał, że najlepiej skutkować może. Dziwiono się, że bitwa ustała w ten czas, kiedy nasze okręty nie wiele w stosunku do liczby nieprzyjaciela ucierpiały, i nieprzyjaciel jeszcze się w bliskości znajdował; lecz

była tego następująca przyczyna: Zdobyte z Hiszpańskie okręty popychane były naprzód od wiatru, i nieprzyjaciel, któremu zupełną trzeba oddać sprawiedliwość, mogły ich być łatwo przez szczęśliwy obrot odzyskać, potrzeba ich zatem było wziąć w bezpieczne miejsce, i postrzelany bardzo okręt Castle cofnąć. Nadto był Wiceadm. Kalder przekonany, że przymusi nieprzyjaciela do nowej rozprawy. Szał go się nie stracić z oka, ponieważ przy przedłużeniu jego żeglugi, może się nadarzyć ważna jaka okoliczność, na przykład Lord Nelson może powrócić. Mgła jest przyczyną, iż bitwa nie jest tak stanowiącą jakby być mogła. Zdobyte dwa okręty byłyby ciężarem w ponowieniu bitwy. Póki tylke jeszcze widno było w dniu po bitwie, donosiły postrzegające fregaty, że nieprzyjaciel stoi o 2 mil morskich w porządku do bitwy i czeka nowego ataku. Wiatr był ciągle północno-wschodni i nie pozwolił nieprzyjacielskiej flocie zawinąć do Ferrolu lub do którego z Hiszpańskich portów. Z resztą P. Kalder znajdował się zawsze między nieprzyjacielem i lądem. Rozprawa nie była do 25 Lipca ponowiona, ponieważ zawsze mgła była i dopiero w wieczor tegoż dnia opadła.,,

Późniejszych doniesień nie odebrała admiralicja nad przywiezione przez powyższego porucznika. Jeżeliby nieprzyjacielska flota udała się ku Lizbonie, tedy natrafić może na Nelsona, który znajdowałby się już powinien w tych okolicach. Płynęli ku wschodowi, tedy procz Kaldera natrafi na naszą flotę przed Brestem. Gdy port Ferrolski nie jest teraz blokowany, jesteśmy ciekawi wie dzieć, czyli tamtejsza Francuzko-Hiszpańska eskadra wypłynie na morze. Jeżeli wyjdzie i złączy się z powyższą, przy tem nadpłynie Nelson i złączy się z Kalderem, tedy 4 zro-

żnych okolic floty razem się zeydą. Ciekawość wszystkich zwrocona teraz jest na wypadki morskie, ponieważ ważniejszymi daleko bydź mogą, niżeli dotąd zasze.

Od Gibraltaru aż do Quessant znajduie się przeszło 60 liniowych Angielskich okrętów.

Wczoray odebrano tu wiadomość, że widziana była nieprzyziacielska eskadra z 2 liniowych okrętów, 2 fregat i 2 brygow złożona niedaleko przylądka Clear pod Irlandzkimi brzegami. Domyślają się, że to jedna z nieprzyziacielskich eskadr, które niedawno z Roszefortu i Orientu wyszły.

Gdyby Lord Nelson nie był wysłał kurtza Ciekawy z uwiadomieniem admiralicji o powrocie nieprzyziacielskiej floty do Europy, eskadra Kaldera nie byłaby 5 liniowymi okrętami z pod Roszefortu zinocniona, i admirał ten byłby się znalazł w smutnym położeniu względem nieprzyziacielskiej floty.

Mowią, że Lord Keith wydał rozkaz, aby nasze wojenne okręty nie atakowały oddziałów Francuzkiej i Batawskiej floty pod nadbrzeżnemi nieprzyziacielskimi baterjami.

Do Irlandyi posłano rozkaz, aby przewozowe statki z woyskiem nie odpływały statąd do dalszego czasu.

Przez gabinetowy rozkaz uwolnione są okręty od kwarantanny, przybywające z Töningi, Husum, Hamburga i Bremy.

Nasza eskadra przed Boulogne będzie znacznie wzmacniona.

Na Jamaice zakazano w puszczać i bawić cudzoziemcom, którzy nie są poddanemi Angielskimi.

Jenerał Baird pojechał do Korku w Irlandyi dla obięcia kommandy nad woyskiem, którym dotąd jenerał Coote dowodził.

Nasza fregata Karolina miała w wscho-

dnich Indyach zabrac Francuzką fregatę Psiche.

Admirał Russel przybył d. 1 t. m. z 4 liniowymi okrętami i 1 fregatą z okolic Texlu do Jarmutu.

Listy z Lizbony donoszą, że Amerykański okręt Hudson zabrany został przez Hiszpańskie korsarza, do Kadyxu zaprowadzony i za dobrą zdobycz uznany. Powszechnie oczekują teraz wojny między Hiszpanią i Ameryką z powodu ustąpienia Luizjany.

Podług ostatnich listow z wschodnich Indyj pod d. 14 Lutego r. b. różni naczelnicy Marattow, którzy dawniey trzymali z Holkarzem, z Scindiahem i Bhouuslawem ofiarowali swoią służbę rządowi Angielskiemu, ponieważ Holkar nie ma im więcey czem płacić.

P. Home Popham uda się, iak mówią w poselstwie do Egiptu na okręcie Diadem o 54 działach.

Xżna Walli przepędzi kilka tygodni na brzegu przy Portsmouth w bywyszym mieszkaniu mieyskim Komodora Hooda.

Dworska gazeta sobotnia donosi o zabranii wielu nieprzyziacielskich okrętów, 11 Hiszpańskich, a 9 Francuzkich korsarzow znajdując się pomiędzy niemi. Cała liczba wynosi 40 okrętów, z których najwięcey zabrała eskadra Adm. Dacres.

J. K. Mei tak dalece polepszyło się na oczy, że już nie potrzebuie używać zastony.

Kupiecka flota z Barbados o 22 żaglach przybyła dziś pod zastoną szalupy Heron do Portsmouthu.

Xżę Jorku pojechał ostatniey śródy do Króla do Weymutu.

Z Paryża d. 2. Sierpnia.

Onegday wyjechała Cesarzowa Jmć na kąpiele do Plombieres. Cesarz wyjedzie dziś lub jutro, iak mówią, do Boulogne. Przeszło

100,000 woyska stoi w gotowości do wyprawy, a do 3000 statków znajduje się w Boulogne. dziełano - w St. Cloud, a onegdaj odprawił ministeryalną radę.

Z 88½ mill. liw. które rządowi Królestwa Włoskiego do rozrządzenia na rok 1805 oddano, przeznaczone są między innymi 6 mill. dla Króla, 2 mill. dla Królewskiej gwardyi, 1 mill. dla wydziału zagranicznych interesów, a 50½ mill. dla wydziału wojskowego.

Aż do zupełnego w cielenia Genui do Francuzkiego państwa mają tam wyroki Arcy podskarbiego zupełną moc ustaw. Prefekt morski w Genui brać będzie rocznie 20,000 fr.

Od Nioré aż do Rosseli ma być doprowadzony kanał dla spławu okrętów.

Na wynagrodzenie szkód, które mieszkańcy w Granville przez bombardowanie Anglików ponieśli, wyznaczono znowu 7304 fr. co wyniesie z dawniejszą summą 85627 fr.

W Paryżu zrobili niektórzy wexlowi agenci podstępne bankructwa; W. będąc wydał z tego powodu rozkaz do sądowych insyngtorów, aby ich podług wszelkiej surowości ustaw ścigali.

Przy Boulogne pracują spiesznie nad pomnikiem, który tam armia Cesarzowi wyśławia.

W Genui postanowił arcykanclerz radę żeglarsko-handlową, która składa się z najznakomitszych kupców.

Nowy Batawski poseł P. Brantsen już tu przyjechał.

Uwięzieni za długi w Genui, które 230 liw. nieprzenoszą, zostali na wolność puszczeni. Wszyscy zbiegowie, którzy byli na galery skazanemi otrzymali przebaczenie.

Szeł batańonowy Boyer, który na moście w Maguncyi przytrzymany został z zakazanemi towarami, postradał służbę.

W poniedziałek odwiedził Cesarz prywatnie St. Cyr. Nazajutrz przydywał na ra-

Przez wydany wyrok w Medyolanie pomnożona została legia honorowa 2000 członków, które z samych officyerów i żołnierzy wybrane będą, którzy się dystęgowali w wojnie i przynajmniej jedną ranę odnieśli. Fundusz legii powiększony także został 15 mil. fr.

Król Jmc Pruski przystał przez swego posła Marg. Luchesini. P. Esmenard, autorowi poematu la Navigation, którego teraz druga edycja wychodzi, złoty medal wraz z poehlebnym listem.

Xstwa Parmy i Placencyi będą teraz na Francuzki sposób urządzone, i nalezec będą co do rządu do 28 dywizyi wojskowej. Jeneralny rzadca ma te same obowiązki co prefekci w Francyi. Wszystkie dotychczasowe podatki w rzeczonych krajach ustają od 1 Vend. a francuzkie będą zaprowadzone. Poczta między Paryżem i Parmą będzie codzienna. Dług narodowy parmeński będzie zapewniony, i prowizya od niego z publicznego skarbu wypłacana. Wszystkie osoby słuzące w woysku lub przy dworze ostatniego Xcia Parmeńskiego otrzymają pensye. Skład amunicyjny w Placencyi wyskoczył d. 18 na powietrze bez uszkodzenia jednak miasta. Jest to dzieło dozorey magazynowego, który będąc podeyrzany o wierność miał być wypytowany; nie chcąc tedy czekać na zastępną karę, posunął złość dalej, podpalił magazyn i sam życie, wraz z 1 kapitanem, z nowym dozorcą i 7 kanonierami życie zakończył; przez tego 12 do 14 ochotników zostało pokalicznych. Spieszny ratunek uratował inne pobliskie magazyny.

Stan rycerski Rzeszy odwołał się do

cychezasowego swego posła Barona Wach-
ter.

Mowią, że Xżę Wirtemberski dla w pra-
wy towarzyszyć będzie jedney Francuzkicy
wyprawie.

Hrabowie Schwartz i Neuhaus, tudzież
P. Masch, którzy mieli domowy areszt, zo-
stali w ostatnią niedzielę uwolnionemi. P.
Odoughorty de la Tour utrzymał także wol-
ność, ale pod warunkiem aby w 3 dni Paryż,
a w 8 dni Francją opuścić.

Cesarz rozkazał, aby grunt twierdzy
Vercel i klasztory zwiastowania i nawiedze-
nia P. Maryi w Turynie sprzedane zostały, a
za te pieniądze wystawiony był most na Doi-
re między Turynem i Vercel.

Do Higi często stąd biegają gońcy.

Z Bruxelli d. 2. Sierpnia.

W Lili znajduje się około 10,000 woj-
ska, i wkrótce tam oczekują Cesarza.

Założenie nowego kupieckiego portu w
Antwerpii ugodzono za 7 mill. 300,000 fr.
Sam szluz kosztować będzie 900,000 fr. Do
Antwerpii przybywa także bardzo wiele o-
krętowego drzewa z Mozelli i okolic Reńskich
przez Hollandyą.

Z Medyolanu d. 22. Lipca.

Nowy Xżę Łukieski i Piombino, Pas-
kal Bacciochi, darował w dniu instalacji ubo-
gim dłużnikom królowym zaległości i uwięzio-
nych z tego powodu na wolność wypuścić.
Prócz tego kazał 4000 liw. rozdać pomiędzy
ubóstwo i obiecał 14 cnotliwych pańienek,
każdą 300 liw. wyposażyć. Zaślubienie ich
ma d. 15 Sierpnia nastąpić.

Hrabia Rantzau Breitenburg i professor
Spalding z Berlina, wyjechał z Florencyi do
Niemiec.

Z Hagi d. 6. Sierpnia.

Wczoraj zrana odebrano w Rotterda-

mie wiadomość z Londynu o zaszczytnej bitwie
d. 22 Lipca między flotami Kaldera i połączo-
ną Francuzko-Hiszpańską. Z niecierpliwością
oczekujemy wiadomości o dalszych zdarze-
niach między temi flotami.

Jenerał Marmont dowodzić będzie woj-
skami, które w Texlu wsiędą na okręty. Po-
iatrze musi być cała flota gotową do odply-
nienia. Wczoraj w wieczor przybiegł ieszcze
goniec z Paryża do Jen. Marmonta.

W roku przyszłym założona będzie w
Amsterdamie wojskowa akademii.

Z Amsterdamu d. 6. Sierpnia.

Na wysokości Texlu zabrali Anglicy 3
Amerykańskie okręty, przeznaczone z Balti-
more i Charlestowne do Amsterdamu, i do An-
glii odesłali. Angielski admirał krążący przed
Texlem, oświadczył, że ma rozkaz odesłać
do Anglii wszystkie do Texlu przeznaczone
okręty z ptodami z zachodnich Indyy.

Doniesienia z przyłodka Dobrey nadziei
pod d. 21 Kwietnia mówią, że nie najlepiej
powodzi się Anglikom w Beugalu, że Holkar
wielkie im czyni szkody i że nie mają dosyć
przeciw niemu woyska.

Z Wetzlaru d. 3. Sierpnia.

W Moguncyi, Strasburgu, Kobletz i Ko-
lonii bardzo małe teraz są załogi; woyska po-
ciągnęły nad brzegi i do Włoch.

Elektorowa Hesseńska uda się w przy-
szłym tygodniu do Hanau.

Z Madrytu d. 11. Lipca.

Od dwóch tygodni panuje tu zupełna ci-
sza względem politycznych wiadomości, i
ani w stolicy tutejszey, ani w portach nie
słychać szczególnego.

Gazeta dworska dzisieysza umieściła na-
stępujący artykuł:— Na d. 21 Maia, Don
Antos Arana, kapitan kapra Hiszpańskiego
El Vaudagor o 14 działach trzyfuntowych,

spostrzegli przy brzegach Irlandyi jedną fregatę Angielską, i puścił się za nią w pogon. Fregata stanęła tak właśnie, iakty czekała na owego kapra, a będąc odległą o wyszła z działa, wyszła przed nim kaper, który miał działa daleko mniejszego kalibru. Gdy obydwie okręty mogły się kulami swoimi dosięgnąć, zaczęła się tego bitwa, która długo trwała w posrod mocnego z obydwóch stron ognia. Widząc kaper przewagę nieprzyjacielską co do siły, postanowił zahaczyć fregatę, co walecznie i szczęśliwie uskutecznił, i przymusił fregatę do poddania się. Nazywa się ona Suffolk, płynęła z wyspy St. Vincent z cukrem i rumem; mogła być użyta za kapra lub okręt kupiecki, miała 12 dział 6 funtowych, i 4 dwunastofuntowe, tudzież 31 matkow. Kaper nasz przyprowadził tę zdobycz do Bordeaux, jedynego portu, do którego mógł zawinąć, ażeby uszedł innych kaprow nieprzyjacielskich.,

Eskadra nasza, która d. 25 przeszłego miesiąca z Kartageny wypłynęła, powróciła d. 29 tegoż miesiąca do wspomnianego portu; odebrała bowiem wiadomość, iż daleko większa potęga morska nieprzyjacielska znajduje się przy wejściu do cieśniny Gibraltarskiej.

Posel Austriacki, który wiezie podarunki od Monarchy swojego dla Cesarza Marokańskiego, wyjechał d. 19 przeszłego miesiąca z Tangeru do Mequinez, gdzie będzie miał audyencyą.

Z Hamburga d. 31. Lipca.

Podług listow z Kuxhawen pod d. 29 r. m. Angliacy obiegli znowu dawne stanowisko przy ujściu Elby, krążą tam ciągle 3 wojenne okręty, la Constance o 24, le Beaver o 18 i le Courant o 16 działach.

Od brzegow Menu d. 5. Sierpnia.

J. Elektorska Mość Arcykanclerz miano-

wał P. Hrabiego de Beust, ministrem konfencyynym, i kommissarzem cel od żeglugi na Renie.

P. Hogendorp, minister Rzpłtey Bawarskiej, przy dworze Rossyyskim, którego przyjazd do Berlina ogłoszono, udał się prosto do Hollandyi.

Podług jedney gazety Niemieckiej przybył do Kassel minister jednego sąsiedzkiego dworu upoważniony do rozpoczęcia negocyacji względem pożyczki.

P. Mallias, sprawujący interesa Francuzkie przy Elektorze Badeńskim, został odwołany do Paryża, gdzie, iak zapewnią, zda Cesarzowi sprawę z niektórych okoliczności, które się w ciągu urzędowania jego zdarzyły. Wielu sądzi iż nie powroci do Karlsruhe; o czym jednak drudzy powatpiewiają. Pewną atoli jest rzeczą, iż P. Didept, dawniej prefekt pałacowy, a teraz minister Francuzki przy cyrkułe Szwabskim w Stuttgardzie, sprawować będzie tymczasowie interesa Francuzkie przy dworze Badeńskim, i że tym końcem udał się do Elektora do Schwetzingen. Podług jego ściaga się prócz tego do rozmaitych interesow cyrkułu Szwabskiego. Cesarz Francuzow, do którego się niektórzy Xiążęta Rzeszy, z powodu wiadomych sporow względem głosow dawniejszych miał Rzeszy w seymie, udali, nalega mocno, ażeby zachodzące trudności ułatwiono.

Z Nancy d. 30. Lipca.

Przedwczoray wyruszyła stąd kompania grenadyerow od 3go batalionu, regimentu 4go liniowego, idzie do Plombieres, gdzie ma trzymać straż dopoki Cesarzowa Jmć w tamtych wodach zostawać będzie.

Wczoray 13 regiment liniowy wyruszył z Metz, udając się przez Toul i Neufchâteau do 27 dywizyi woyskowej.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 21. SIERPNIA 1805.

Wiadomość o maszynie Mongolfiera, Baranem hydraulicznym zwanej, i iey użyteczność.

Pierwey sim damy opisanie tey maszyny, łączemy krótkie iey wyobrażenie, i iey użyteczność udzielone nam wraz z ułomaczeniem wynalazku przez iednego z uczonych.

"Nie bårdziej nie przyktada się do użyżnienia ziemi jak woda; tam gdzie rolnik może znaleźć sposoby oney skrapiania, jest pewny, że go nie chybi obfitość i że zobaczy swoje prace i nadzieie uwieńczone przysiężeniem wzrostu i zasileniem roślin, które przysiężę jego zbiory stanowią. Chińczykowie za pomocą wody, którą z wielką pracą w górę wynoszą, i za pomocą rzek lłecznych, które wskręś przerzynaiają ich państwo, przyprowadzili swoje rolnictwo do nader kwitnącego stanu.

Wszystkie kraie kanałami przecięte, są z natury obite; wszelkie rośliny idą w górę z pośpiechem, i że tak powiem, rosną same przez się, n nich ziemia, przez cały rok jest okryta zielonością przyjemną; żniwa i zbiory rozmaite szybko następuiają po sobie, a roluk dwa razy na rok przynajmniey użytkuie z ziemi, którą wodą użyżnia; nie trzeba tam wielkich starań i układow do iey uprawy; owszem często się zdarza, że rolnik całą zwracać musi uwagę na wyrwanie zbytecznych roślin, i buynych chwastow, które wigorba ziemia hoynie zwyktą wydawać.

Takim sposobem widziata Fladdrya i Hollandya wznoszące się z tona wód żyżne państwa i pola niewyczerpane, bogatym za-

wsze okryte plonem; ich grunta corocznie zasiane, rodzą bez przerwy, przyymiają każde ziarno, każde nasiono, chociaż rolnik tak bogatych i kwitnących przez rolnictwo kraioy, nie chodzi około uprawy gruntow z taką stannopnością i pracą, jak to w naszych czynić muszą wieśniacy.

Gdyby pożytki z skrapiania gruntow pochodzące, mogły bydż zaprzeczone przez kogo, przytoczylibyśmy za przykład spieczone od upałow słońca ledye, lub owę ziemię Egipską, którą wody Nilowe dorocznie swoim wylewem tak żyżną, tak obfitą czynią; bez tego dobrodzieystwa natury, ziemia w tych gorących klimatach, nje skrapiana deszczami, wystawiałaby smutny obraz śmierci.

Nie można zatem mieć nigdy nadto wdzięczności dla tych, co nam podaia nowe sposoby skrapiania i polewania gruntow rodzajnych. Wszystkie w tey mierze podane środki maia dotąd swoje nieprzyzwoitości; iedne wymagaia kieniecznie pochyłości ziemi, drugie dla nabycia ruchu potrzebiają sily obcey, co sprawie nie małe utrudzenie, i bywa przyczyną znacznych kosztow, na które rolnikowi zdobyć się trudno; a tak każdy podany sposób bez użycia zostacie. Ze wszystkich atoli dotąd podanych, końcem podniesienia w górę wody, jest najprościeyszy i najmniey kosztowny ninieyszy, który przeditawiamy czytelnikowi; zamyka on w swoim układzie zasadę ruchu dotychczas nieznaną; maszyna, której sławny Mongolfier dał nazwisko Barana hydraulicznego, ma wielką własność podnoszenia wody do bardzo znaczney wysokości nad iey powierchnię. Iey działanie obala zupełnie daw-

ne mniemanie wszystkich pompiarzow i wszystkich hydrauliczow, którzy przyieli za zasadę, że woda nad swoy strych podnosić się nie może. — Lecz Mongolier przez głęboką uwagę przyszedł do nowego odkrycia, które nigdy nie zgaśnie; a jako drugi Tryptolemus, powinien być policzony wrzędzie dobroczyńców ludzkości.

Po najdorzalszych rozważach, utworzył projekt ten uczonej matematyk, ażeby dla prowadzenia wody z jednego miejsca na drugie, użyć ruchu *systolu i diastolu*, (a) które wychodząc zarówno z serca zwierząt, niosą krew aż do ostatnich żyłek, czyli swoich najodleglejszych odnóg. Baran hydrauliczny działa podobnie: cały jego mechanizm zasada się na dwóch drzewczkach wewnętrznych, z których jedne w ten czas się podnoszą, gdy drugie opadają; wynalazek równie prosty i równie wysoki, jak są wszystkie dzieła natury. Ażeby ta machina działała, potrzeba ją w wodzie bieżącej zanurzyć, nieco głębiej nad powierzchnię tego żywiołu, ażeby zielska i bąbły wodne do niej się nie dostały, i nie zatamowały gry całej; dla tego osadza się ona mocno na dnie wody, po nad którą przechodzi rura z machiną spółkującą, mniey lub więcej długa, w miarę wysokości, do jakiej woda ma być prowadzona. Gdyby kto nie chciał wznieść ją wyżej nad koryto rzeki lub strumienia, nie potrzebowałby do tego tylko rurę tak długą jak jest wysoki ład rzeczny a ta wystarczyłaby do przesyłania wody w miejsca, które polane lub skropione być mają; lecz gdyby się komu podobało prowadzić wodę na użycie domu, i podnosić ją na dach, zładby się rozchodziła do wszystkich pomie-

szkań, do ogrodu i na grunt rodzajny, wależałoby w takim razie dać rurę nierównie dłuższą i spółkującą z machiną. Takie rury mogą się robić z różnych materyow, podług sposobności miejscowych; sama zaś machina bydl może z drzewa, z blachy żelaznej, lecz daleko jest mocniejsza lano z miedzi albo żelaza.

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 20. Sierpnia 1805.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	64 do 80.
- Zyta	- - - - -		50 - 56.
- Jęczmienia	- - - - -		32 - 40.
- Owsa	- - - - -		28 - 32.
- Grochu	- - - - -		48 - 64.
- Kalczy jagłanay	- - - - -		80 - 100.

W Wiedniu d. 11. Sierpnia.

Meca wynosząca pół korca nalezego:

- Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	26 do 38.
- Zyta	- - - - -		30 - 37.
- Jęczmienia	- - - - -		21 - 24.
- Owsa	- - - - -		14 - 19.

W Brynie d. 10. Sierpnia.

Meca Pszenicy - - - - - zł. pol. 35 do 48

- Zyta	- - - - -		28 - 44.
- Jęczmienia	- - - - -		24 - 33.
- Owsa	- - - - -		24 - 26.
- Prosa	- - - - -		32 - 40.

W Gdańsku d. 3. Sierpnia.

Szeffel czyli pół korca nalezego w złocie

- hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)			
- Pszenica	- - - - -	zł. pol.	20 do 22½.
- Zyto	- - - - -		15 - 16½.
- Jęczmień	- - - - -		12 - 13.
- Owies	- - - - -		10 - 100

(a) Systol i diastol, słow wzięte z Greckiego, znaczą ściśnienie i roztwór. Anatomicy używają tych wyrazow na oznaczenie ruchu żył czyli arteryow, którym się serce ściśnienia lub rozszerza. Diastol, czyli roztwór dzieje się w ten czas, kiedy naczynia są w systolu, to jest w stanie ściśnienia. Kiedy serce jest w systolu naczynia są w diastolu; bo krew, którą do nich serce przesyła, ściągając się, działa w nich roztwór

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Gallicy zachodniey wszystkim, którym na tym zależy, wiadomo czynią: że Blankiet stemplem dawnym z kraycarowym oznaczony, podpisem w te słowa Kazimierz Karski bez daty opatrzony, a w roku 1798 P. Komornikowi Kuroszowi dany zaginął; posiadaczowi oraz tego Blankietu zaleca się: ażeby go w przeciągu roku jednego do sądow tutejszych tym pewniey wniośł, gdyż iuaczey Blankiet ten za żaden i

za smorzony ogłoszony będzie, a wydawca owegoż od wszelkiego obowiązku względem za-
trzymującego takowy Blankiet uwolniony zostanie. W Krakowie dnia 14 Maja 1805.

Jakob Kulczycki.

Hrabia de Bubna.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Eksner.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej JW. JX. Jana Dębowskiego Bi-
skupa Kamienieckiego, Franciszka Oyca i Pawła i Jozefa synow Bielińskich, Franciszka Zarę-
bę, Gertrudę z Tornickich Woyciecha Zaręby żonę, tudzież Stanisława Bielińskiego niniey-
szym Edyktem uwiadomiają, że Jan Kanty Maszkowski przeciwko nim i innym wierzycio-
lom Stanisława Bielińskiego względem percepcyi tak samego dłużnika Stanisława Bielińskiego
iako też i jego wierzycieli co do uznania pierwszeństwa praw do summy 25,8601 zł. pol. na
Parysowie zostający stosujących się, załobę usądu tego podał i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś Sąd ten dla ich zagranicą przebywania, onymże tuteyszego sądowego adwoka-
ta Fiedorowicza z ich kosztem i niebezpieczeństwem za patrona oznaczył, i z tym rozpoczęty
spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw przewidzionym i ukończonym zosta-
nie; zaczem ciż ninieyszym Edyktem upominają się, ażeby na dzień 11 Września r. b. go-
dzinę 9 ranną do excepcyi stawili się, i nadanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy stu-
żące oddali, lub też innego patrona sobie obrawszy, tego Sądowi denieśli, zgoła nic, co
tylko do porarcia sprawy swey skutecznym bydź sędzą i prawem iest dozwolone, czynię
nie zaniedbał, gdyż inaczej wynikać mogące z zaniedbania, niemite skutki samiby sobie
przyypisac byli winni. Dan w Lublinie dnia 10. Czerwca 1805 roku.

Kajetan Michałowski. V. P.

Domastowski.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej

Luczyński.

Z strony C. K. Prefektury Lipowieckiej daje się uwiadomienie, iż następujące Realności
Dominikałbe d. 30 Sierpnia r. b. na rok 1, i podług okoliczności na 3 lata zahytowane będą.

- 1.) Młyn pod wsią Zarkami na rzece Chechło o dwóch kołach mącznych iednym Jagiel-
niku, tudzież Tartak trybowy z gruntem morgow 20 □ sążni 163, prætium fisei 130 Zł. ryń,
- 2.) Młyn pod Alwernią na rzece Regulska o iednym kole mącznym, jagielniku, tudzież
Tartak z gruntem i z łąkami na morgow 14, prætium fisei 86 Zł. ryń.
- 3.) Propinacya, to iest wyszynk wódki, piwa, wina i miodu we wsi Jeleciu, prætium
fisei iest 770 Zł. ryń. 30 kr.
- 4.) Zależdna karczma we wsi Zarkach z należącemi gruntami na 1 morg præt. fisei 10 Zł. ryń.
- 5.) Karczma Buinik zwana za wsią Zagorzem z gruntami na 1 morg prætium fisei 5 Zł. ryń,
- 6.) Szynkowny dom Siemiota nad wsią Babice prætium fisei 3 Zł. ryń,
- 7.) Karczma we wsi Mętkowie z gruntem i z łąkami morgow 4 □ sążni 47½ ta będzie
wypuszczona za 15 Zł. ryń,

Chętni do licytowania mają na zwyż wyrażony dzień 30 Sierpnia r. b. rano o godzinie 9
w kancelaryi tuteyszey zaopatrzeni z wadium 10 od sta stanąc i każdego czasu punkta kon-
traktu czytać można.

Zydzci do licytacyi dopuszczeni nie będą. W Lipowcu d. 20 Lipca 1805.

Maly.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, ninieyszym Edyktem uwiadomia, iż
dworek w wydziale III pod Nrem 237 stojący wraz z gruntami w tymże wydziale pod Nrami
217. 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 235, 238 i 239 do tegoż dworku
należącemi, prawem przekonaney Jozefy Moratzy dziedziczny w roku 1803 zł. ryń. 4081 kr.
48 sądownie oszacowany, na zaspokojenie summy zł. ryń. 793 prawem przekonywającym
Wincentemu Choroszewiczowi i Marcyannie Anderli należącey się, przez publiczną licytacyą
dnia 17 Października r. b. o godzinie 3 po południu tu w sądzie odprawiać się mającą sprzeda-
ny będzie podług następujących warunkow:

a) Każdy chęć kupienia mający 10% część summy szacunkowey przed zaczęciem licyta-
cyi iako zakład złożyć, zaś.

b) Przyszły kupiciel resztującą sumę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu komportować powinien będzie, inaczej.

c) Z tego niebezpieczeństwem i szkodą nowy termin licytacji byłby wyznaczony.

Wszyscy przeto chęć kupienia mający na tę licytację zwołują się. Wierzyciele zaś wszyscy prawo zażawu nań mający napominają się, aby nie oczekując osobnych w tej mierze przyzwozań, w dniu licytacji przytomni byli, i długi swoje iakowe na tymże dworku nieć mogą do protokołu licytacji wniesli, inaczej na tychże żaden wzgląd na potem nie byłoby miany.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz. Krakowa
Dnia 19. Lipca 1805.

Jozeף Majewski.

C. K. Sędy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej Ur. Elżbiety z Kosińskich Plucinę, niegdys Woyciecha Kosińskiego sukcesorkę niniejszym Edyktem uwiadomia, że Łukasz Turski przeciwko niej i innym Woyciecha Kosińskiego sukcesorom o zdanie z pobieranych od dnia 24 Czerwca r. 1797 procentów z propinacyi dobr Jabłonay Ładzkiej kalkulacyi, zapłaceniu wypadającej z teyże kalkulacyi połowy summy wraz z prowizyami i niewzbronnie pobieranie połowy procentów z teyże propinacyi pod dniem 30 Kwietnia r. b. żalobę u Sądu tego podał i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś Sąd tuteyszy dla niewiadomości iey pomieszkania, oneyże tuteyszo sądowego adwokata Obniskiego z iey kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym, zaczął, zaczem też upomina się, ażeby wraz z drugimi w przeciągu dni 90 excypowała i dodanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy służące oddała, lub też innego patrona sobie obrawszy, tego sądowi doniosła, zgola niczego, co tylko do porarcia sprawy swey skutecznym bydz sądzi i prawem dozwolone, czynić nie zaniebdła, gdyż inaczej, wyniknąć mogące z zaniebdania niemide skutki samaby sobie przypisać była winna.

Dań w Lublinie dnia 9 Maia 1805 roku.

K. Michałowski. V. P.
Dostenberg.
Wladich.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Rayski.

Magistrat Miasta Ces Król. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem uwiadomia, iż na żądanie Jędrzeia i Maryanny S kowskich małżonkow na zaspookoienie summy 4000 Zł. pol. wraz z prowizyą i expensą prawną, kamienica Jana i Maryanny Rosbergow własna pod Nrem 537 na Floryańskiej ulicy itoiąca sądownie w roku 1805 d. 5 Kwier. Zł. ryń. 9130 kr. 16 oszacowana, tu w sądzie d. 26 Września r. b. o godzinie 3 po południu przez publiczną licytację podług następujących warunkow sprzedana będzie.

1) Każdy chęć kupienia mający, przed zaezczeniem licytacji lotą część szacunkowey summy iako zakład złożyć ma.

2) Przyszły kupiciel teyże kamienicy eay szacunek wylicytowanej summy w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacji do depozytu sądowego złożyć powinien, inaczej na kosta tegoż nowy termin licytacji byłby wyznaczony.

Wszyscy chęć kupienia mający na wzywż rzeczony termin i miejsce zwołują się.

Wierzyciele zaś wszyscy prawo zażawu na niey mający napominają się, aby nie czekając osobnych przyzwozań swoje pretensye do protokołu licytacji wzywż rzeczoney wniesli, inaczej żaden wzgląd potym na tychże miany nie byłby.

Gollmayer.
Łodziński.
Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 12. Lipca 1805.

Majewski,

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 21. Sierpnia 1805.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż na żądanie Jozafata Lipskiego osiadłości Jacka Swieszkiewicza to jest dom pod Nr. 367 w wydziale III. stojący, tudzież połowa Jurdyki Wygoda zwaney zł. ryń. 1075 kr. 20 urzędownie roku 1805 oszacowane na zadosyć uczynienie summ 1747 zł. pol. 240 zł. pol. i 100 zł. pol. tudzież 11 zł. ryń. 5 zł. ryń. 39 kr. i 20 zł. ryń. przez publiczną licytacją dnia 12 Września b. r. o godzinie 3 po południu tu w sądzie pod następującemi warunkami sprzedane zostana.

1) Aby każdy chęć kupna mający przed licytacją dziesiątą część ceny szacunkowej jako wadyum złożył.

2) Aby kupiciel tych osiadłości, cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu magistratualnego złożył.

3) W przypadku gdyby kupiciel kondycyi Nro. 2 położoney niedopełnił, tedy na jego expens nowa licytacją przedsięwziętą zostanie.

Wszyscy zatym chęć kupna mający w przeznaczonym miejscu i dniu stawie się mają.

Wreszcie wierzyciele prawo zastawu nań mający, napominają się aby nieczekając osobnych przypozwań długi sweie do protokołu w czasie licytacji tym pewnie zadyktowali, gdyż inaczej co do ceny szacunkowej tych osiadłości, żaden wzgląd na tychże miany nie będzie.

Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 1. Lipca 1805.

Jozef Majewski.

Magistrat Miasta Ces. Król. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem uwiadomia, iż na żądanie Jędrzeja i Maryanny S. kowskich małżonków na zaspokoienie summy 4000 Zł. pol. wraz z prowizją i expensą prawną, kamienica Jana i Maryanny Rostergow własna pod Nrem 537 na Floryańskiej ulicy stojąca sądownie w roku 1802 Zł. ryń. 7234 kr. 55 oszacowana, tu w sądzie d. 26 Września r. b. o godzinie 3 po południu przez publiczną licytacją po dług następujących warunkow sprzedana będzie.

1) Każdy chęć kupienia mający, przed zaczęciem licytacji 10tą część szacunkowej summy jako zakład złożyć ma.

2) Przyszły kupiciel teyże kamienicy cały szacunek wylicytowanej summy w przecią-

14 dni po ukończoney licytacji do depozytu sądowego złożyć powinien, inaczej na koszt tegoż nowy termin licytacji byłby wyznaczony

Wszyscy chcą kupienia mający na wzwyż rzezony termin i miejsce zwołują się.

Wierzyciele zaś wszyscy prawo zastrawu na niey mający napominają się, aby nie czekając osobnych przypozwań swoje pretensye do protokołu licytacji wzwyż rzezoney waleśli, inaczej żaden wzgląd potym na tychże miany nie byłby.

Gol mayer.

Lodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 12. Lipca 1805.

Majewski,

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, wszyskim się budującym lub reparać w domach swych mającym, ninieyszemi przypominam, gdyż się magistrat niechęć nie dowiaduje, że 15, 16, i 17 §. nowego ogniowego rozporządzenia ściśle zachowanym nie bywa, to jest iż do reparać domow nie inani, jak tylko doskonali i doświadczeni majstrowie, lub też pod dobrego majstra dozorem robiący czeladnicy do wszelkich domow reparać, nie zaś jako wi partacze brani być powinni. Zaczynam zalecać się jeszcze raz takowe punkta tego przepisu z tym dokładem, że każdy w szczególności wykroczony przypadek, bez względu ustanowionemi grzywnami i t. d. ukarany być musi, tym pewniey, gdy takowe wykroczenie popełnione, do zakazanego partactwa tylko okazują się staie.

W Krakowie dnia 6go Sierpnia 1805 roku.

Gollmayer V. P.

Rangstein.

Hohn.

Stosownie do najwyższego dekretu nadwornego pod 17tym zeszętego miesiąca Czerwca nadnie się właścicielom kartonowey chustkowey, stołowo-bieliznowey i nankinowey fabryki w Kołaczycach proszone upoważenie krajowych fabryk: a to w tym sposobie: iż

1. tych wszelkich wolności i swobod ogólnie używać maia, które wszystkim fabrykantom i antreprenerom fabrycznym publicznie patentami zapewnione;

2. Ze ta fabryka na swoia własną potrzebę, i do wyrobienia towarow, tudzież warsztaty do potrzebnych sobie robot pomocniczych trzymać, a w swoim rodzaju i taktwa uczniow ćwiczyć, wyzwalać, kunszafty onym dawać, i porządną czeladz mianować, niemniey swoich własnych majstrow fabrycznych ustanawiać może; nakoniec

3. pozwala się tej fabryce oprócz własnego stempla fabrycznego używać C. K. Orła z napisem na okolo:

C. K. uprzywilejowana Kartonowa, chustkowa, stołowo-bieliznowa i nankinowa fabryka w Nawsiu.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey ninieyszym Edyktem Ur. Kazimierza Rudzińskiego męża i kuratora stabej na myśle żony swieiej A. wolonii z Ossolińskich Rudziński uwiadomiją, że Jozef Ossoliński przeciwko niemu i Maryannie z Ossolińskich Rozewertowey, tudzież Jozefowi de Hubow Kuszłowi oycu i opiekunowi sptadzonych z Terellą Ossolińską dzieci o zapłcenie summ 3318 zł. p. 10 gr. kapitałney i 3318 zł. p. prowizyonalney, tudzież vadium 192 zł. p. i potoww kary 11 zł. p. 6 gr. wraz z expensą prawną pod dnjem 25 Stycznia r. zeszętego ad Nro. 1365 żalobę u Sądu tego podał, i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś sąd ten dla niewiadoności iego po nieszkaniu onemż tuteysza sądowego adwokata Zarahńskiego z iego kosztem i niebeznieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tym rozpeczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw pertraktowawym i ukończonym będzie, zaczen tenże ninieyszym Edyktem uponina się, ażeby w przeciagu dni 90 wraz z drugiem odpowiedzią, i dodanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy sway służące

oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego sądowi doniosł, zgola niczego, co tylko do poparcia sprawy swej skutecznym bydz sędzi, i prawem dozwolone, czynic nie zaniedbał, gdyż inaczej wyniknąć mogace z zaniedbania nie miłe skutki samby sobie przypisac był winien. Dan w Lublinie d. 24 Maja 1805.

Kajetan Michałowski.

Dostenberg.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Rayski.

Ces. Król. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej niniejszym Edyktem Ur. Elzbieta z Kosińskich Plucinę niegdys Woyciecha Kosińskiego sukcesorkę uwiadomiaia, że Łukasz Turski przeciwko niej i innym współpozwanym o przysądzenie własności krzakow między gronami dóbr Jabłonna, Ruska i Lucka leżących pod dniem 25 Kwietnia r. b. załobę podał, i pomoc sądową dopraszał się.

Gdy zaś Sąd tuteyszy dla iey za granicą, przebywania oneyże tuteyszego sądowego adwokata Oboiskiego z iey kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym zostanie: zaczem taż niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu dni 90 wraz z drugiem odpowiedziała i dod nemu patronowi dokumenta do sprawy swej służące oddała, lub inszego patrona sobie obrawszy tego Sądowi doniosła, zgola niczego, co tylko do poparcia sprawy swej skutecznym bydz sędzi, i prawem dozwolone, czynic nie zaniedbała, gdyż inaczej wyniknąć mogace z zaniedbania sprawy niemiłe skutki samby sobie przypisac była winna. Dan w Lublinie dnia 9 Maja 1805.

Kajetan Michałowski.

Domasławski.

Dostenberg.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlach. Lubel. Gall. Zachodniej.
Rayski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej JW. JX. Marcina Szeptyckiego niniejszym Edyktem uwiadomiaia, że Szymon i Piotr Kosińscy o zapłaceniu 27 ezer. zło. w złocie wraz z prowizyą, załobę przeciw niemu podali, i o pomoc sądową dopraszali się.

Ze zaś Sąd ten dla iego za granicą przebywania onemu tuteyszo sądowego adwokata Hakenszmida za kuratora z iego kosztem i niebezpieczeństwem dodał i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym zostanie, zaczem tenże niniejszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu dni 90 do excepcyi stawil się, i dodanemu patronowi dokumenta do sprawy swej służące oddał, lub też innego patrona sobie obrawszy tego sądowi doniosł, zgola niczego co tylko do poparcia swej prawy skutecznym bydz sędzi, i prawem dozwolone, czynic niezaniebdał, gdyż inaczej wyniknąć mogace z zaniedbania niemiłe skutki samby sobie przypisac był winien.

Dan w Lublinie dnia 30 Kwietnia 1805 roku,

Kajetan Michałowski V. P.

Domasławski.

Dostenberg.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej,
Rayski.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmnia tym Edyktem Panu Kaziwierzowi Szembekowi: że Kr. urząd fiskalny imieniem kościola S. Anny u sądow tych — o zapłaceniu summy 500 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosil.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Szembekowi adwokata tuteyszego Snyteckiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosow-

nie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 16 Października 1805 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakob Kulczycki.
W. Lichocki.
F. Pohlberg.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 16. Lipca 1805.
Scherauz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmia tym Edyktem PP. Ewie z Tartów Dembowski, Janowi Floryanowi Tarto, Agnieszce z Tartów Oskierczyńskiej, Balbinie z Tartów Sierakowski, i Maryannie z Tartów Olizarowy: że Pan Kazimierz Tarco u sądow tych — o przejęcie sprawy przez Fiskusa Królewskiego imieniem kościoła Zakluczynskiego względem zapłacenia summy 3000 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym sobie istentowanej — żałobę na nie podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie one zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże przypozwanym adwokata tuteyszego Ekielskiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; one przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 15 Października r. b. same stanęły, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestały, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do swej obrony za nayskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sameby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.
W. Lichocki.
F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 3 Lipca 1805.
Scherauz.

Dnia 2. Września r. b. z strony C. K. Cyrkulu Krakowskiego znowu dwa dzwony, cztery ostarze, jedna ambona, dwa stare konfesyjonały, i dwa małe schodki największy ofiarującemu za gotową zapłatę przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Chcący kupić tak duchowni, jak też i świeccy na wyżey wyrażonym dniu rano o godzinie 9 w klasztorze XX. Karmelitow na Piasku przy Krakowie znajdować się mają.

W Krakowie d. 29 Lipca 1805.

Dnia 16 Września t. r. Kamienica na śpitalney ulicy pod Nrm. 606 sytuowana do C. K. funduszu Religii należąca, powtornie przez licytacją publiczną sprzedana będzie,

Chcący Kamienicę tę kupić, z wadium 336 Zł. ryń. wynoszącym zaopatrzyć, i na wyżej wspomnionym dniu o godzinie 9 rano w tuteyszej kancelaryi znajdować się mają, gdzie im przed licytacją wszystkie kondycye kupienia tej Kamienicy oświadczone będą.

Dań w C. K. Cyrkule Krakowskim d. 29 Lipca 1805.